

சமச்சீ ர் கல்விக் கான பாடப் புத் தகங் களவை வழங்கச் சொல்லி

உச்சநீ திமன் றம் உத் திரவிட் டபிறகும்,

கோர்ட்டு தீ ர்ப்பு என் கொண் டவை ஊசிக் கு சமம்,

என இறுமாந் திருந் த ஜயெலலிதாவின் தலையில்

இடியென இறங் கியது

புரட் சிகர மாணவர் இளைஞர் முன் னணியின்

போராட் டம்!

பார்ப்பன பாசிச ஜெ! அரசே

உடனே பாட புத் தகங் களை வழங் கு!

தனியார் பள்ளி மதுலாளிகளின்

கட்டணக் கொள்ளையை ஒழித்துக் கட்டுவோம்!

கட்டாய இலவசக் கல்வி உரிமகைக் குப் பபோராடுவோம்!

மின்னல்கீற்றுக்களாய் வடித்தாக்

கிளம் பிய மூழ்க் கங் களால்,

புத்தமல்லி நெடுஞ்சாலையில் பு.மா.இ.மு. மட்டியத்தீ

பயோயசு தர்ப்பயை பபோட்டு பொசுக்கியது!

கல்விக் குத் தயெ் வம் சரஸ் வதியாய் இருந் திருந் தால

இந்நேரம் கல்லாவில் பங்குகொடுத்து அவளையும்

சசிகலாவபைப் போல் தோழியாக் கி துணைக் குச்

சரேத் திருப்பார் ஜெ!

தடும்மாறும் மாணவர், பற்றேரே தடும் தாட்கொண்டு

போராட புதுத் தமெப் பளித்து, இன்றைய ததேயில்

'கல்விக் குத் தயெ்வமாய்'

புரட்சிகர மாணவர் இளைஞர் முன்னணி

காட்சியளிப்பதால், சும்மா விடுவாரா அம்மா!

அம்மாவுக்குப் பிடித்தது இரண்டே இரண்டுதான்,

ஒன்று அம்மா எழுந்து பசினால்

கிளசைச் சிறகைக் கு அனுப்பப்பட்டனர்.

வழிநடத்திச் சனென்ற ஒரு தோழரைத் தவிர

மற்ற மாணவர்களுக்கு சிறை புதிது.

ஏற்கனவே அங்கு குற்றம் சாட்டப்பட்டு சிறையிருக்கும்

இளம் கைதிகள் புதியவர்களை அடிப்பார்கள்,

அதட்டுவார்கள், வலையை வாங்குவார்கள்...

என்ற எண்ணத்தில் புதியவர்கள்

அச்சமுற்ற விழிகளுடன் அடியெடுத்து வைத்தனர்.

சிறை ஒன்றும் உலகை விட்டு தனியே இல்லை

சட்டயை கழட்டமாட்டோம் என

பதிலுறுத்தனர் மாணவர்கள்.

ஜெயலலிதா சட்டயைக் கழட்டச் சொன்னால்

வடேட்டியையும் சரேத்துக் கழட்ட தயாராயிருக்கும்

சரத்குமார் வாழும் நாட்டில்,

ஜெயிலரின் உத்திரவை சட்டை செய்வாத

மாணவர்களின் உறுதியான தன்மானத்தைப் பார்த்து

வியந்து நின்றார்கள் வடேிக்கைப் பார்த்த

விசாரணைக் கைதிகள்.

'எலலே சின்னப் பயகன்னு பசேனா, என்னயலே

மிரட்டுறிகளா? பறெவா தனித்தனியா சலெல்லுல

போட்டார்வனே ஆமாம்' என்று பொரிந்து தள்ளியபபி

அவர்களின் கைகளைப் பிடித்து

ஜெயிலர் மச்சம் தடேனார்.

வருகிற போகிறவனின் பையைத் தடவி மிச்சம் பார்த்து

பழக்கப்பட்ட ஜெயிலர், மச்சம் தடேயது பார்த்த

மற்ற கதைகளுக்கு ஆச்சரியத்திலும், ஆச்சர்யம்.

'என்னலே, மச்சம் நிறம் மாறிக் கெடக்கு!

இது மச்சமாலே?

பனோ மயால புள்ளி வச்சிகிட்டி ஏமாத் துறீ க...

இதெல்லாம் நல்லா இல்ல ஆமாம்...'

வறொப்பறிய ஜெயிலரின் கோபப் பார்வையை

'சார்! இது அதிர்ஷ்ட மச்சம் அப்படித் தானிருக்கும்'

என அலட்சியமாக மறுத்து ஒதுக்கினர் மாணவர்கள்.

'என்னமோ போய்த் தொலைவே! சரி எழுதணும்',

நீ என்ன சாதி?'

'சார்! நாங்க சாதி சொல்ல மாட்டோம்,

சாதி பாக் மாட்டோம் இது எங்க கொள்கை!'

'லே! உன் கொள்கையை நீ வச்சுக்க, ரெக்கார்ட்ல

எழுதணும்ல... என்ன சாதில?'

'கம்யூனிஸ்டுன்னு எழுதுங்க..

அடிச்சாலும் சொல்லமாட்டோம்!'

என்ன முயற்சித்தும் சாதியை எழுதமுடியாமல்,

முகவரி கடைபிடித்து மஹமாக தரூ, ஏரியாவை வதைத்து

சாதியை மோப்பம் பிடிக் க முயற்சித்தார் ஜெயிலர்.

'எலே ஏட்டிக் கு போட்டியாவே போறீ க... என்ன பத்தி

தெரியாது. உரிச்சி உப்பு தடவிடுவனே ஆமாம்!' என

மிரட்டியும் மாணவர்கள் மசியவில்லை.

பொங்கி வந்த கோபத்தை அங்கிருந்த

தண்ணீ ரைக் குடித்து தணித்துக் கொண்ட ஜெயிலர்,

'உங்களப் போல நானும் சிறு வயசுல... கம்யூனிஸ்டு

அது இதுன்னு வறெப்பா திரிஞ்சவன்தான்... படிச்சு

முன்னறே வழிய பாக்கணும்ல. இப்படியே கட்சி

கிட்சின்னு திரியக்கூடாது...'

லத்திரார்ஜ் பலிக் காதபோது

புத்திரார்ஜை கையிலெடுக்கும்

போலீ சின் தந்திரம் வளையப்பட்டது ஜெயிலரிடம்.

'நாங்க பகத்சிங்கைப் போல நாட்டைக் காக இறுதிவரை

போராடவோம்!' மாணவர்கள் மறுத்துரைக்க...

'எப்பா.. என்ன ஆளவிட்டா போதுண்டா சாமி...' என

மறைக்கொண்டு பச்சோமல் அறைக்கூள்

அடதைத் தார் அவர்களை.

நிமிர்ந்து பார்த்தாலே பொலந்து கட்டும் ஜெயிலர் இந்த

மாணவர்களிடம் இவ்வளவு பொறுமையாக

நடந்துக் கொள்வது மற்ற விசாரணைக் கைதிகளுக்கு

புரியாத புதிராகவும், மாணவர்கள்

மேல் ஈடுபாட்டையும் கொடுத்தது.

'சார்! இது சாப்பாடா? வாய்ல வகைக் முடியல.

நல்ல சோறா கொடுங்க. சாயங்காலத்துல டீ வணும்.

படிக் புத்தகம் வணும்...' என்று அடுத்தடுத்து

தங்களது உரிமைகளுக்காக குரல் கொடுத்து

வாதாட ஆரம்பித்தார்கள் மாணவர்கள்.

எதுவும் கட்டீடாலே, 'உரிச்சு உப்பு தடவிடுவனே...'

என மிரட்டும் ஜெயிலர்...

'தம்பிகளா... இங்க இவ்வளவுதான் வசதி.

கலாட்டா பண்ணாதீங்க...' என இறங்கு முகத்தில்

பசே ஆரம்பித்தார்.

'அப்பபின்னா எங்களையும் எங்க தோழர்களோட

புழல் சிறையிலயே

சுத்தேதுப் போடாங்க. அதுவரை உண்ணாநிலைப்

போராட்டம்தான்' என மாணவர்கள் திடமாக

முடிவெடுத்து அமர்ந்துவிட்டனர்.

'சட்டத்துல இடமில்லை புரிஞ்சுக்குங்க.

உங்களுக்காக மலேட்டத்துல பசேறனே.

சாப்பிடுங்க...' என்று ஜெயிலர்

எவ்வளவு சமாதானம் பசேரியும் ஏற்காமல் மாணவர்கள்

தன்னிலையில் உறுதியாய் இருந்தனர்.

அங்குமிங்கும் ஜெயிலரின் தொலைபேசி பறந்தது.

இறுதியில், 'எலே! நாளகைக்கு புழல் போறீ களே,

போய் சாப்டுங்களே...' என்றார்.

இவர்களைப் பிரியப் போகிறோமே

என்ற அவசரத்தில் பலரும் தங்களிடையே வாழ்நிலை,

வழக்கு சமீபத்தில், மீண்டும் தங்களோடு

தொடர்பு கொள்ள தொலைபேசி எண்கள் என

இரவு நடுநேரம் மாணவர்களிடம் உறவாடினர்.

பழகப் பழக விசாரணைக் கதைகளாக இருக்கும்

இளஞரர்களின் ஆழ்மனதில் கிடக்கும் அழகிய

மனித உணர்ச்சிகளை மாணவர்களும் பயின்றனர்.

விபிந் தது. எல் லா சிறை விதிமுறைகளும் முபிந் தது

இப்போது சட்டையைக் கழட்ட

தோழர் தயங்கவில்லை...

• துரை. சண்முகம்